

Siv forteller hva som skjedde natten 14.til 15.nov.2022

1. Turen til Italia startet 4.sept.2022, og vi reiste i vår private kapasitet gjennom flere europeiske land for å besøke en kvinne som vi skulle hjelpe med praktiske ting i huset hennes. Teslaen hadde nylig fått bilskilt fra Common Law Court Scotland med UPU- sporingsnummer, og vi hadde gyldig forsikring fra samme sted.
2. I Teslaen hadde vi brød, brødkniv, tomater og grønnsakskniv, annet utstyr, samt jeg kan huske å ha sett en Leatherman, vann i dunker, ullsengetøy til å sove i, helseutstyr, pc, iPad og matvarer. Jeg hadde kjøpt en flaske sprit som jeg skulle bruke til å legge ringblomst i, for å lage tinktur for eksemhud. Jeg hadde også kjøpt en flaske økologisk vin til min venninne.
3. Jeg eller Sigmund drikker ikke alkohol, røyker ikke eller bruker ikke noen annen form for rusmidler.
4. Vi hadde ikke blitt stoppet av politiet eller i passkontroller på turen til Italia, foruten i Tyskland samme dag. Da ble vi stoppet, og de sjekket passet og vi reiste videre. Denne erfaringen var fersk, og formet hvordan jeg tenkte og så for meg at det samme skulle skje i fremtiden.
5. Vi besøkte noen venner i Tyskland på hjemveien og den 14.sept.2022 tok vi ferga mellom Puttigarden og Rødby havn med avgang 22.40, og jeg husker ferga tok litt lenger tid enn estimert overgang. Jeg hadde sovet litt på ferga, og Sigmund hadde spist et måltid, da vi skulle kjøre et stykke videre mot vårt hjem i Uskedalen.
6. Da vi kom ut av ferga, ca 23.35 var det sterke lys som gjorde vondt i øyet, det var filer og biler både her og der, det var ca 6-8 politimenn og kvinner med lysende gule vester som sprang rundt kontrollstasjonen Det var uoversiktlig og en uhyggelig stemning, ingen av politibetjentene dirigerte eller viste retning og jeg klarte ikke se eller forstå hvor vi skulle kjøre. Det gjorde tydeligvis heller ikke Sigmund, fordi han sa han ikke forstod hvilken fil han skulle ta. Kontrollen gikk raskt med bilene foran, så Sigmund kjørte der det var en bil/lastebil? foran oss.
7. Sigmund stoppet, rullet ned vindu og viste passet. Jeg hadde også mitt klart, selv om det ikke er pliktig passkontroll i Schengen-samarbeidet. Det var mørkt i bilen og der politibetjenten stod, så jeg klarte ikke se skikkelig

hvordan han så ut, eller hva han sa. Det jeg oppfattet var at han ikke helt forstod hvilken type pass det var, så Sigmund viste det enda mer, eller enda tydeligere. Deretter reiste vi rett ut på motorveien med stor motorveifart på 3-feltsvei.

8. I Teslaen snakket vi om to tema. Sigmund kommenterte at passkontrollen gikk fint, at flere og flere politibetjenter hadde blitt vant til common law pass, at det begynte å bli kjent og de visste hva det betydde, og dermed slapp oss raskt videre. Flere har også blitt stoppet med common law bilskilt og da har de måttet vente i kjøretøyet sitt inntil politiet hadde sjekket og undersøkt bilskiltet.
9. Jeg snakket om at det var en uhyggelig stemning rundt kontroll stasjonen. Sigmund sa at han fikk følelse av at det var som ulver som jaktet i flokk. Vi snakket om hvor uoversiktlig det var, om de skarpe lysene og at vi var glade for å kunne kjøre videre.
10. Etter en stund, ca 5 min, kom det en bil med blinkende blå lys bak oss. Jeg antok at den skulle forbi oss, siden kontrollen gikk fint. Jeg visste at vi ikke hadde gjort noe galt, eller hadde noe ulovlig med oss eller hadde skadet noe eller noen. Han oppfattet også at den skulle forbi oss, og Sigmund gjorde tydelige tegn, både med blinklys- varsellys -alle på en gang, at politibilen kunne kjøre forbi og han satte ned farten betraktelig tre eller fire ganger.
11. Politibilen ville ikke kjøre forbi, og så dukket det opp en lastebil med sølvfarget med reflekterende materiale opp ved siden av oss. Lastebilen plasserte seg foran oss. Sjåføren skiftet filer, kjørte uforutsigbart og jeg forstod etter hvert at det måtte være en sivil politibil, og jeg begynte å bli redd og følte sterkt ubehag. Det hele var uvirkelig og uforståelig, og det var som å være med i en vond film. Jeg forsøkte utad å holde roen.
12. Forskning på stress viser tre måter å reagere på; freeze, flight or fight. Jeg var mest i freeze, følte meg handlingslammet, og husker ikke alt som skjedde videre. Jeg husket at folk hadde sagt at det var lurt å filme slike hendelser, så jeg gjorde det fra et tidspunkt og frem til politiet tok den fra meg.
13. I denne tiden så hadde vi politibil rett bak, lastebilen rett foran og vi kjørte i lav fart til å være på motorveien med 110km/t. Teslaloggen viser 70 km/t på dette tidspunktet. Jeg merker at Sigmund er stresset og han nevner noe om at bilene er for nært Teslaen. Jeg forstår det slik at han skal bremse ned

for å stoppe, men vet ikke hvordan han skal gjøre det, fordi politibilen og den sivile politilastebilen er så tett på.

14. Kl.23.48 Plutselig gjør Teslaen en oppbremsing. Jeg kjenner oppbremsingen igjen fra tidligere reise på motorveien. Det skjer når et kjøretøy kommer for nært Teslaen. Jeg trodde det var Sigmund som bremset den første gangen dette skjedde, men fikk så forklart om Teslaen sin autonome oppbremsing for å hindre kollisjon og ulykker.
15. Etter oppbremsingen, kl.23.48 fra 70 km/t til 50 km/t på under et sekund, sier Teslaloggen, ble det rom for å bremse ned og stoppe.
16. Lastebilen forsvinner og politibilen kjører foran Teslaen, et par politikvinner kommer ut og vil sjekke pass. Han viser passet flere ganger og det blir tatt bilde av gjennom ruten, med vinduet rullet litt ned. Sigmund ber dem å presentere seg også. Det kommer flere politibiler til. De snakker med de andre politibetjentene, de ringer i mobiltelefonene og snakker sammen, smiler og ler innimellom.
17. Etter at politikvinnen har snakket med Sigmund, så går de begge bort til bilen sin. Jeg legger merke til at den ene politikvinnen vifter med armen, som et tegn til at nå kan dere kjøre. Sigmund starter for å reise videre, men ble raskt stoppet av politiet. De la punkteringsutstyr under det private transportmiddelet.
18. Deretter kommer det en lang periode jeg ikke husker i detalj. Vi snakker lite den neste timen. Jeg forsøker å holde en slags ro. Jeg blir reddere og for å håndtere redsel så distanserer jeg meg ubevisst fra meg selv, på en måte. Jeg syns å huske at det var 3 politibiler, omtrent 6-8 polititjenestemenn og kvinner. Det var en blanding av at noen ordret sint om å rulle ned vinduet helt, komme ut av bilen, sjekket passet flere ganger og at de stod bak bilen og snakket, lo og smilte.
19. Det var en blanding av avslappet latter og smilende ansikt av politimenn og kvinner, og sinte og truende beskjeder. Jeg tenkte hele tiden at de på et tidspunkt ville kunne finne ut at bilskiltet er gyldig, passet er gyldig, selv om det da ikke er pass-plikt i Schengen, og at vi bare måtte vente til de hadde undersøkt nok, og vi kunne kjøre videre.
20. Da de to største politibetjentene kom på hver side av bilen og han ene sa at han ville knuse vinduet hvis ikke vinduet ble rullet ned. Det han sa var så

langt fra det jeg klarte å forestille meg var mulig. Jeg klarte ikke forstå sammenhengen mellom truslene fra politiet, og at vi hadde gjort noe galt. Politiet er der for å hjelpe og beskytte oss, lærte jeg da jeg vokste opp. Jeg trodde ikke det var virkelig det som skjedde. Derav freeze- reaksjon og en mulig rar adferd, for å håndtere en totalt uvirkelig og høyst unormal situasjon.

21. Vinduet ble knust til høyre foran meg, glassbitene veltet over meg. Jeg husket jeg tenkte på hvordan de så ut, om jeg skulle skjære meg på dem og om jeg fikk noen oppi klærne. Jeg ble revet ut av vår private eiendom, fratatt mobilen og armene bryskt bak ryggen og håndjern på.
22. To politimenn drog meg til en politibil og deretter ble jeg kjørt til politistasjonen. Jeg ble ført inn på en glattcelle, fikk gå på do og fikk vann som jeg siden har vært dårlig i magen av. Jeg hørte at Sigmund kom dit også. Jeg hørte at han sa nei til å bli tatt blodprøve av. Da jeg var på do, så jeg hans sandaler utenfor glattcellen.
23. Etter noen timer ble jeg løslatt, fra ca 01.00 til omtrent 05.00, fikk min mobiltelefon tilbake og fikk hente noen eiendeler der Teslaen var parkert. Jeg fikk beskjed om å være rask og de var bryske.
24. Jeg spurte hvor jeg nå skulle gjøre av meg? De pekte på et hotell 100 meter lenger borte. Rødby havn politistasjon er opplæringssted for politiet. Politiet bruker dette hotellet til kursing og konferanser. Jeg fikk komme inn og vente i spisesalen.
25. Jeg fikk rom ca 09.30, gikk deretter til politistasjonen og spurte etter status med Sigmund, samt polititjenestenummer på politiet som hadde jobbet om natten. Innsatsleder fortalte at hun visste mer kl.01.30, da kunne jeg komme tilbake og hun skulle finne polititjenestenummerene. Hun ba meg også dra hjem til Norge, at han kom til å bli fengslet lenge og det var ikke noe sted for meg å være her.
26. Jeg gikk tilbake til rommet. Ca kl.12 banket det på døren. Jeg var overbevist om at det var Sigmund og sprang og lukket opp døra. Der stod det 2 unge politibetjenter som raskt satte hver sin fot i døråpningen. Jeg ble skuffet og irritert, prøvde å lukke igjen døren og ville ikke ha besøk.
27. De sa jeg skulle slappe av. De var kommet for å si fra at Sigmund skulle bli stilt for avhør og jeg kunne være med. Jeg sa at det ville jeg, og spurte om å

få sitte på med dem. Nei, det kunne jeg ikke. De kunne vise meg hvor jeg kunne ta buss og tog til Nykøbing. De sa også ja til at jeg kunne hente en lader i Teslaen.

28. Jeg ble med ut. Da vi kom ca 15-20 meter utenfor politistasjonen, kom innsatsleder ut. Hun sa at vi skal ha mobiltelefonene fra deg. Jeg sa at det gir jeg ikke mitt samtykke til.
29. Hvis du ikke gir mobilen fra deg, så arresterer vi deg igjen.
30. Jeg spurte om dokumenter på innlevering, det fikk jeg ikke.
31. De tok mobilen fysisk fra meg. Jeg husker jeg gjorde motstand, og jeg tenkte at dette er ikke riktig og hvor skal jeg få hjelp fra.
32. De ville ha koden min, og sa at hvis jeg ikke gav den, ville saken ta ekstra lang tid.
33. Jeg kjente det var vanskelig å samarbeide når de hadde lurt meg ut av rommet mitt, og løyet.
34. Jeg sa da at jeg ville være vitne til Sigmunds avhør.
35. Innsatsleder sa at det rekker du ikke nå. Avhøret begynner kl.13. Jeg tenkte at dette henger ikke sammen. Jeg skulle komme 13.30 for da visste hun mer.
36. Da vil jeg hente lader i Teslaen. Nei, det fikk jeg ikke lov til.
37. Jeg gikk til rommet mitt, og var fortvilet.

Det hele opplevdes som et overfall, ran og psykisk terror.